

Helle Rasmussen har været med til hvert eneste fjordsvømning. I år er det 20 år siden, hun tog sin første tur. Foto: Lars Christensen

Fjordsvømmere tager på vild tur: - Det er for trivielt i en svømmehal

Præstø: 64-årige Helle Rasmussen blev bidt af fjordsvømning for 20 år siden.

Af Lars Christensen
lars.christensen@sn.dk

For 20 år siden begav Helle Rasmussen sig for første gang ud på en svømmetur på tværs af Præstø Fjord. Og selvom den over fire kilometer lange svømmetur ikke er for sarte sjæle, så bliver den i dag 64-årige svømmer ved med at kaste sig i bølgerne år efter år.

På søndag er det blevet tid til den årlige Præstø Fjordsvømning, hvor svømmere fra

hele landet sætter hinanden stævne for at kæmpe sig gennem bølgerne. Efter at have svømmet de 4720 meter kan deltagerne løbe i mål på stranden i Præstø til jublen fra hundredvis af tilskuere.

Fjordsvømningen er efterhånden blevet lidt af et tilbedelsesstykke, men sådan har det ikke altid været. Det kan Helle Rasmussen skrive under på. Hun var en af de blot tre svømmere, der for 20 år siden tog imod udfordringen fra nu afdøde Kai Christiansen om at slå hans rekord på

fjorden.

- Jeg er gammel konkurrencesvømmer, og jeg syntes, at det lød meget spændende at prøve at krydse fjorden, husker den i dag 64-årige Helle Rasmussen, der straks blev bidt af fjordsvømningen.

- Jeg kan huske, at jeg tænkte, at hvis det her fortsætter, så skal jeg bare være med. Det var helt fantastisk, fortæller hun.

En samlende kraft

Helle Rasmussen dedikerer en stor del af æren for arran-

gementets succes til Kai Christiansen, der som tidligere konkurrencesvømmer fik genoplivet traditionen med fjordsvømning. En tradition, der går mere end 100 år tilbage.

- Kai Christiansen var virkelig en samlende kraft i Præstø. Han har betydet så meget. Det var også ham, der gjorde meget ud af, at vi alle mødte hinanden efter turen, og at vi spiste sammen. Det var vigtigt for ham, at det var et socialt arrangement, fortæller Helle Rasmussen og

tilføjer, at hans indflydelse stadig mærkes den dag i dag.

- Jeg har deltaget i mange åbent vand-stævner rundt om i landet og også lidt i udlandet. Arrangementet i Præstø er suverænt det hyggeligste og nok også det mest velarrangerede, jeg har oplevet, og det kan vi takke Kai for, fortæller hun.

- Det er nok også derfor, at Præstø Fjordsvømning stadig kan fortsætte. Der er rigtig mange andre stævner rundt om i landet, der døde ud. Coronaen har gjort sit,

men de har nok heller ikke haft de lokale ildsjæle til at holde det i live, tilføjer hun.

- Det er selvfølgelig blevet meget større med årene, og det har grebet om sig med sikkerheden, men det er stadig rigtig hyggeligt, fortæller hun.

Aldrig to ture ens

Officielt har Helle Rasmussen svømmet strækningen 17 gange, men det er egentligt 18, hvis man tæller den første uofficielle tur for 20 år siden med. Kun to år er turen ble-

vet aflyst - det på grund af coronaen.

- Der er aldrig blevet aflyst på grund af vejret. Der har man allerhøjest været nødt til at ændre ruten, fortæller Helle Rasmussen, der gennem årene har prøvet lidt af hvert.

- Der er aldrig to gange, der er ens. Der er så meget, der kan påvirke turen: Medvind, modvind, sidevind, bølgerne og temperaturerne, fortæller den tidligere konkurrencesvømmer og tilføjer, at det netop er grunden til, at hun nu foretrækker at svømme i åbent vand.

- Det bliver noget trivielt i en svømmehal. Det har jeg gjort nok i mit liv, fastslår hun og tilføjer, at hun så vidt muligt svømmer i åbent vand året rundt.

- Det bliver gerne til et par svømmeture om ugen, og her i månederne inden fjordsvømningen træner jeg lidt mere med ture på to til fire kilometer to-tre gange om ugen, fortæller hun.

- Det er jo endt med, at jeg ligefrem planlægger min sommerferie ud fra, at jeg skal deltage i fjordsvømningen. Hvis vi skal nogen steder hen, så sikrer jeg mig, at vi er i nærheden af en sø eller kyst, så jeg kan træne, griner hun.

Røg en tur på hospitalet

Fjordsvømningen ved Præstø adskiller sig fra andre ved at have et meget stort aldersspænd. Blandt årets tilmeldte er den yngste deltager blot 14 år, mens den ældste er 74 år.

Der er heller ikke udsigt til, at 64-årige Helle Rasmussen vil opgive fjordsvømningen lige foreløbig. Og der skal meget til, før hun ikke vil gennemføre turen. End ikke et voldsomt styrt og en hospitalsindlæggelse i 2018 kunne holde hende fra svømmeturen.

- Jeg tror, at det var et par uger inden turen, hvor jeg deltog i et triatlon i Næstved. Jeg stod lige på hovedet fra cyklen og røg på hospitalet, hvor de konstaterede, at jeg

havde fået en kraftig hjerne-rystelse, husker Helle Rasmussen.

- Jeg sagde til lægerne, at jeg skulle med til fjordsvømningen, men det var de ikke helt glade for. Jeg fik at vide, at jeg under ingen omstændigheder måtte presse mig selv, og at jeg skulle stoppe med det samme, hvis jeg fik det dårligt, husker hun.

- Som gammel konkurrencesvømmer kan jeg jo godt lide at presse mig selv og se, om jeg kan slå min egen tid, men det år var jeg nødt til at tage det roligt, fortæller Helle Rasmussen, der egentlig endte med at være glad for turen.

- Det var faktisk rart at prøve bare at nyde turen, fortæller hun.

Første vinder vender tilbage

Årets svømmetur bliver ekstra særlig, fordi Helle Rasmussen og de andre svømmere får følgeskab af Christian Lund Jensen. Han var også med på den første tur for 20 år siden, hvor han kom ind på en klar førsteplads. Siden har han ikke deltaget i arrangementet, men nu vender han tilbage, og endda med målsætningen om at klare turen endnu hurtigere end dengang.

Hvis man selv kunne have lyst til at deltage i turen, kan man stadig nå at tilmelde sig. Arrangementet finder sted søndag 11. august, hvor de første svømmer klokken 10:15. Vil man opleve deltagerne løbe i land på Præstø Strand, så forventes de første at være inde omkring 11:30. Se mere på www.fjordsvomning.dk.

Det bliver noget trivielt i en svømmehal. Det har jeg gjort nok i mit liv

Helle Rasmussen

Det er efterhånden blevet lidt af et tilløbestykke, når svømmerne kommer i land på Præstø Strand.

Foto: Lars Christensen

Det er svært at finde folk til menighedsrådet i Præstø Kirke, og det er langt fra den eneste kirke med det problem.

Foto: Privat

Er folkekirken i krise?

Debat

Af John Kreiner,
Medlem af Menighedsrådet i
Præstø sogn

Svaret på, om Folkekirken er i krise, må blive et todelt svar med både ja og nej! "kirkedelen" i ordet Folkekirken er næppe i krise. Anderledes ser det ud med "folkedelen" i ordet. Her lurer krisen.

17. september er der valg til landets 1632 menighedsråd, og adskillige steder er der problemer med at finde kandidater til valget.

Eksempelvis er det et problem i Præstø sogn i Roskilde stift, hvor fem ud af det i øvrigt velfungerende menighedsråd trækker sig - nogle på grund af alder, andre af hensyn til helbredet.

Der skal findes fem nye kandidater inden den 17. september. I skrivende stund er de der ikke.

Menighedsrådene er den bedste garanti for at sikre det folkelige element og demokratiet i Folkekirken. Den del af Folkekirken er på krisekurs. Et fald i antallet af medlemmer af Folkekirken understreger dette.

1. januar 2024 var der ifølge Danmarks Statistik 4.253.575 medlemmer af Folkekirken. Det er 71,4 % af landets befolkning. Det ser ud af mange, men bare de seneste ti år er der tale om et fald på syv procentpoints fra 78,4%.

Folkekirken presses naturligt af indvandrere, der kommer hertil med andre religioner, af ateister og af medlemmer, der melder sig ud for at slippe for kirkeskat-

ten. "Når folk melder sig ud af Folkekirken, behøver de ikke give nogen begrundelse for beslutningen. Derfor er det svært at vide, hvad der mest får folk til det." Sådan skrev Kristeligt Dagblad i et indlæg i 2011, og kom med en række gætterier om netop andre religioner, ateisme, kirkeskat mv.

Endnu andre i skuffelse over Folkekirken's passivitet i forhold til de tilreisende trosretninger. Men det er og bliver kun gætterier.

Her er endnu et gæt: Afstanden mellem kirken og folket er blevet for stor.

Folkekirken er blevet Kirkeministeriets, præsternes og biskoppernes - og ikke folkets.

Bare kirken's terminologi bidrager til denne afstand.

Alle grupperinger har deres eget "fagsprog" - i en eller anden grad. Selvfølgelig også kirken. Et fagsprog, der lukker "de rigtige" ind, men holder "de andre" ude. Bevidst eller ubevidst.

Ord som "sjælesorg" eller "højmesse" og andre af kirken's "fagudtryk" efterlader nemt en duft af, at kirkegang er noget med søndagstøj, stive veste puds og påtaget højtidelighed. Forhold, som kan virke uvante og fremmed på mennesker, der ikke kender kirken og dens "faglige jargon".

Ved et strategimøde i Roskilde Stift i april gjorde jeg indsigelse mod brugen af ordet "sjælesorg", som var det bærende ord og omdrejningspunktet i et - i øvrigt grundigt gennearbejdet - oplæg, stiftsrådet havde lagt

frem.

Havde det alene været et internt papir, havde det været helt i orden, men det var lagt frem som et "værktøj" også til ekstern brug, bygget op om begrebet "sjælesorg".

Biskop for Roskilde stift, Ulla Thorbjørn Hansen, gav en glimrende forklaring på begrebet "sjælesorg", som man kun meget vanskeligt kan være uenig i. I en kreds af menighedsrådsmedlemmer eller faste kirkegængere i hvert fald.

Biskoppen sammenlignede blandt andet "sjælesorg" med begrebet "omsorg". Hvorfor så ikke bruge det ord, som også er kendt og brugt af ikke-kirkegængere?

Et ord, der - bevares - bevarer lidt af mystikken i troen, men som også lægger afstand til dem, Folkekirken bør være til for - folket.

I informationsbranchen - og ret beset, så er forkyndelse jo også information - er det en kendt sag, at al information foregår på modtagers præmisser. Det gælder derfor også forkyndelsen.

I en artikel om den norske professor emeritus i sjælesorg Tor Johan Grevbo hos Roskilde Stift omtales sjælesorg som "kirkens modersmål". Hvis det er tilfældet, bør det tilstræbes at være forståeligt for alle - også dem, der holder sig væk, fordi de ikke "taler sproget".

Folk, der ikke "taler sproget", vil nemt få den opfattelse, at eksempelvis arbejdet i et menighedsråd bliver "for religiøst". Mange tror, at som medlem af et menighedsråd er man forpligtet til at sidde i kirken hver søndag.

Ukendskab til opgaven er endnu én af de hurdle, der lægger afstand mellem kirken og folket.

Få ved, at menighedsrådene primært arbejder med den administrative side af kirkens virke, og at det i høj grad er medlemmernes civile kompetencer, der trækkes på.

Og at menighedsrådene også medvirker, når sognet skal ansætte en ny præst.

En informationsopgave, der påhviler kirken, og som Kirkeministeriet har sat i system - bedrevendte og med "hovedet under armen".

Landets menighedsråd blev pålagt at holde orienteringsmøder om valget 14. maj - fire måneder og en sommerferieperiode før valghandlingen 17. september.

Hvis man vil sælge en vare, annoncerer man yderst sjældent salget fire måneder før varen kan købes. Folkekirken gør.

Det er ikke at informere på modtagerens - potentielle medlemmer af et menighedsråd - præmisser. Derfor ved så mange så lidt om menighedsrådenes opgaver og arbejde. Og derfor er det så vanskeligt at finde kandidater til valget i september.

For hvem melder sig til noget, man ikke ved, hvad er?

Og så er den folkelige del af Folkekirken i krise.